

РЕШЕНИЕ

№ 3354

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1609** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. С. К., подадена чрез процесуален представител чрез адв. М. Т., срещу Решение № 4565 от 29.11.2022г., постановено по НАХД № 20221110205346/2022г. по описа на Софийски районен съд, НО, 15 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-49/23.03.2022г. издадено от Заместник - председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7000 лева на основание чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за извършено нарушение на чл. 114б, ал. 1, предл. 1, хипотеза 3, вр. ал. 2 от ЗППЦК.

В касационната жалба са наведени оплаквания, че оспореното решение подлежи на отмяна, тъй като е неправилно, постановено в нарушение на материалните и процесуалните разпоредби. Сочи, че вмененото на касатора административно нарушение не е извършено, доколкото процесната декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК е попълнена и представена на Комисията за финансов надзор (КФН) и на регулирания пазар (Б.). Поддържа се, че същата е била подписана и представена на дружеството, на КФН и Б. още преди избора за член на Съвета на директорите на

„Експат Б.“ А., като този подход е бил възприет на базата на досегашната практика на дружеството по представяне на декларациите от новоизбраните членове в Съвета на директорите на „Експат Б.“ А.. Излага се още, че СРС е допуснал нарушение на материалния закон като неправилно и необосновано е приел в обжалваното решение, че датата на извършване на нарушението е правилно определена от административнонаказващия орган - 07.07.2021 г. Поддържа се, че обжалваното решение е постановено при явна несправедливост на наложеното наказание, като според касатора е налице е маловажност. Излагат се аргументи за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН и за допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган, изразяващо се в нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 1 ЗАНН. В заключение касаторът моли решението да бъде отменено.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспореното съдебно решение, по съображенията изложени в касационната жалба.

Ответникът – Заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, редовно призован, се представлява от юрк. Г., който оспорва касационната жалба. В депозираните по делото писмени бележки са изложени подробни съображения за неоснователността на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните изложени съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № Р-10-49/23.03.2022г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. От фактическа страна районният съд е приел, че с обжалваното НП на Д. С. К. е наложена глоба, в размер на 7000лв., за това, че в качеството ѝ на член на Съвета на директорите (СД) на „ЕКСПАТ Б.“ А., е извършила нарушение на чл. 114б, ал. 1, предложение първо, хипотеза трета, вр. ал. 2 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), тъй като не е представила на регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, в законоустановения срок от 7 дни след избора ѝ за член на СД на публичното дружество „ЕКСПАТ Б.“ А., декларация, съгласно изискванията на чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са отразени коректно датата на нарушението и описание на същото в достатъчна степен да се осигури възможност на жалбоподателя да разбере конкретното нарушение, което му е вменено. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели, като

описанието на нарушението в него, изцяло съответства на посоченото в наказателното постановление и в последното липсва отразяване на нови факти. Въззивният съд е отговорил на възраженията на жалбоподателя относно неправилно приложение на материалния закон и искането за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав намира, че при правилно установена фактическа обстановка, въззивният съд е направил обосновани изводи досежно приложението на закона, като правилно е приел, че е безспорно установено вмененото на санкционирания субект административно нарушение по смисъла на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

Правилни са изводите на районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – същите са издадени от компетентни органи в сроковете по чл. 34, ал. 2 и 3 ЗАНН и съдържат изискуемите реквизити съгласно чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Налице е съответствие между фактическото описание на нарушението и дадената му правна квалификация. И в АУАН, и в НП обвинението е формулирано по начин, позволяващ да се разбере неговият характер.

Несъстоятелни са доводите на касатора, че датата на извършване на нарушението не е правилно определена. По същите доводи въззивният съд обосновано е приел, че началото на срока по чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК е обвързано с момента на избор на лицето за член на съвета на директорите, а не с момента на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ). В случая касаторът Д. К. е избрана за член на за член на Съвета на директорите на публичното дружество на 29.06.2021 г., когато е проведено общото събрание на акционерите на „ЕКСПАТ Б.” А. и е взето това решение и по правилата на ЗППЦК поради което е следвало да декларира в срок от 7 дни / т.е. до 06.07.2021 г./ след датата на избора пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, изброените в чл. 114б, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗППЦК обстоятелства. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в ТРРЮЛНЦ. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информирание на акционерите и инвеститорите.

Като е установил горното СРС е приел, че касаторът е реализирал посоченото в НП административно нарушение. Предвид това и доколкото мотивирано е прието, че чл.28 ЗАНН в случая е неприложим, въззивният съд е извел извод, че Д. К. правилно е санкционирана с минималния размер на санкцията, предвидена в правилно приложената санкционна норма. При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Гореизложените изводи на съда е правилен. За съставомерността на деянието, съставляващо административното нарушение по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК релевантен се явява моментът, в който за касатора, в който е възникнало задължението за представянето на изброените в чл. 114б, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗППЦК обстоятелства т.е. моментът, в който започва да тече 7-дневният срок за изпълнение на задължението по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК, а именно избирането на лицето за член на

управителен или контролен орган, като липсва изключение от въведеното правило за поведение.

Този момент е безспорно установен по делото и това е датата 29.06.2021 г. Нарушението на касатора се изразява в недекларирането на обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Следва да се отбележи още, че предварителното подаване на декларация по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК не доказва изпълнение на задължението по чл. 114б, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗППЦК поради липса на годен субект на деклариране, както и на яснота – какво ще бъде фактическото положение към момента на избора му. Предсрочното подаване на декларация, дори със съдържанието по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК, е без правна стойност, тъй като към този момент нейният подател не е имал качеството на член на управителен орган на публично дружество, съответно не е бил и субект на задължението по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК.

Неоснователно е и оплакването за явна несправедливост на наказанието доколкото същото е в предвидения от закона минимален размер, поради което не се явява явно несправедливо. Санкционната норма на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК предвижда, че който извърши или допусне извършване на нарушение на член 100м, ал. 1 и 2, чл. 100 г, ал. 2 - 6 и ал. 8 – 10, чл. 114, ал. 2, 13 и ал. 14, изречение първо, чл. 114а, ал. 1, 2, 4 и 7, чл. 114б, чл. 115, ал. 13, чл. 116б, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 4, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл. 150, ал. 10, чл. 157б, ал. 2 и § 8 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв.

Настоящият състав на касационната инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, че деянието не представлява маловажен случай. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, т.е. настъпването на вредоносен резултат не е част от съставомерните признаци, спрямо него също следва да бъде извършена преценка за наличие предпоставките по чл.28 ЗАНН. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на Д. С. К., засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността. С оглед изложеното, обжалваното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Предвид това, то следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5

ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4565 от 29.11.2022г., постановено по НАХД № 20221110205346/2022г. по описа на Софийски районен съд, НО, 15 състав.

ОСЪЖДА Д. С. К., да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: